

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่องการศึกษาวิเคราะห์ภาษาของบทความแสดงความคิดเห็นในหนังสือพิมพ์ไทย (พ.ศ. 2536-2540) ศึกษารูปแบบ องค์ประกอบ ลีลาภาษา และกลวิธีการแสดงความคิดเห็นในบทความแสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ไทย 6 ชื่อฉบับ อันได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ สยามรัฐ มติชน สยามโพสต์ และกรุงเทพธุรกิจ โดยเลือกศึกษาจากข้อมูลบทบรรณาธิการ และบทความประจำ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้วิจัยพบว่าบทความแสดงความคิดเห็นในหนังสือพิมพ์ทั้งบทบรรณาธิการและบทความประจำ จำแนกตามองค์ประกอบของบทความได้ 2 ประเภท คือ
 - (ก) รูปแบบที่มีองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ ส่วนนำ และส่วนเนื้อเรื่อง
 - (ข) รูปแบบที่มีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ ส่วนนำ ส่วนเนื้อเรื่อง และส่วนสรุปและเมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ จะจำแนกได้เป็น 4 ประเภท คือ
 - (ก) บทความแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ
 - (ข) บทความแสดงความคิดเห็นคัดค้านหรือโต้แย้ง
 - (ค) บทความแสดงความคิดเห็นตักเตือน
 - (ง) บทความแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่อง สรรเสริญ
2. เมื่อได้แยกองค์ประกอบของบทความแสดงความคิดเห็นแล้ว ผู้วิจัยได้ศึกษาลักษณะการใช้ภาษาในองค์ประกอบส่วนต่างๆ มีผลการวิจัยดังนี้
 - 2.1 การใช้ภาษาในหัวเรื่อง

มีการใช้ภาษาในหัวเรื่องเป็นแบบสั้นในรูปของวลี อนุพจน์ และประโยคความเดียวซึ่งมีลักษณะสั้นกระชับ ตามลักษณะการตั้งชื่อเรื่อง พบในหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณเป็นส่วนใหญ่ และการใช้ภาษาแบบยาวในรูปประโยคที่มีส่วนขยาย มีการเชื่อมโยง พบในหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ และหนังสือพิมพ์เฉพาะทาง
 - 2.2 การใช้ภาษาในความนำ

มีลักษณะการใช้ภาษาเพื่อสร้างความสนใจแก่ผู้อ่านและดึงดูดให้ผู้อ่านติดตามจนจบบทความ มีลักษณะคือ สรุปประเด็น บรรยาย พรรณนาหรืออธิบาย ใช้คำพูด ใช้คำถาม และพูดคุยกับผู้อ่านโดยตรง

2.3 การใช้ภาษาในเนื้อความ

มี 2 ลักษณะ คือ การใช้ภาษาในเนื้อความแสดงความคิดเห็นและการใช้ภาษาในเนื้อความสนับสนุน

2.4 การใช้ภาษาในความสรุป

มีลักษณะคือ จบแบบสรุปความ จบแบบคาดไม่ถึง จบแบบคลี่คลายประเด็น จบแบบ ให้คิดต่อ

3. เมื่อพิจารณาถ้อยคำที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็นพบว่า มี 4 แบบ คือ

- (ก) การอ้างอิง
- (ข) การยกตัวอย่าง
- (ค) การให้เหตุผล
- (ง) การเปรียบเทียบ

4. ท้ายที่สุดผู้วิจัยได้วิเคราะห์ลีลาาร่วมและลีลาเฉพาะของบทความแสดงความคิดเห็น มีผลการวิจัยดังนี้

4.1 ลีลาาร่วมในการแสดงความคิดเห็น

บทความแสดงความคิดเห็นในหนังสือพิมพ์มีลีลาาร่วมด้านรูปแบบที่เป็นบทบรรณาธิการและบทความประจำ ด้านองค์ประกอบที่มีโครงสร้างบทความเป็น 2 ส่วน คือส่วนนำและส่วนเนื้อเรื่อง ด้านประเภทการแสดงความคิดเห็น ได้แก่ การแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ การแสดงความคิดเห็นคัดค้านหรือโต้แย้ง การแสดงความคิดเห็นตักเตือน และการแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องสรรเสริญ และด้านกลวิธีการแสดงความคิดเห็น ได้แก่ การอ้างอิง การยกตัวอย่าง การให้เหตุผล การเปรียบเทียบ การแสดงข้อเท็จจริง และการใช้สื่อ

4.2 ลีลาเฉพาะในการแสดงความคิดเห็น

บทความแสดงความคิดเห็นมีลีลาเฉพาะตามรูปแบบบทบรรณาธิการและบทความประจำ คือ ลีลาเฉพาะของบทบรรณาธิการและบทความประจำ มีการใช้ภาษาเฉพาะแตกต่างกันทั้งในระดับคำ ความยาวของประโยค และย่อหน้า ทำให้ลีลาภาษาของบทบรรณาธิการมีลักษณะเป็นภาษาเขียน เป็นทางการ มีความจริงจังเพื่อแสดงจุดยืนของหนังสือพิมพ์และชักจูงใจผู้อ่านให้คล้อยตาม และทำให้บทความประจำมีลีลาภาษาพูด มีลักษณะเป็นการพูดคุยกับผู้อ่านใกล้ชิด และเกิดความเป็นกันเองเพื่อทำให้ผู้อ่านคล้อยตามความคิดเห็นของผู้เขียน

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์ภาษาของบทความแสดงความคิดเห็นในหนังสือพิมพ์ไทย (พ.ศ. 2536-2540) ผู้วิจัยพบว่า การใช้ข้อมูลบทบรรณาธิการและบทความประจำ ทำให้เห็นลักษณะเฉพาะของบทความแสดงความคิดเห็นที่มุ่งแสดงความคิดเห็นโดยผ่านวิจารณ์ญาติ การไตร่ตรองของผู้เขียนเพื่อชักจูงใจใ้มน้ำวให้ผู้อ่านคล้อยตาม แต่การวิเคราะห์ข้อมูลตามประเภทของหนังสือพิมพ์ในเชิงปริมาณ คุณภาพ และเฉพาะทาง ไม่ทำให้เห็นลักษณะเฉพาะของลีลาภาษาที่แตกต่างกัน แม้ว่าจะใช้ข้อมูลเป็นระยะเวลาที่ต่อเนื่องกัน 5 ปีก็ตาม ลักษณะภาษาของบทบรรณาธิการและบทความประจำแต่ละฉบับก็ไม่ได้แปรเปลี่ยนไปอย่างป็นนัยสำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางภาษาดตามช่วงเวลาที่แตกต่างกัน คงรักษารูปแบบการใช้ภาษาตามลักษณะจุดยืนของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ แต่กลับพบว่าลักษณะการใช้ภาษามีลีลาเฉพาะตามรูปแบบที่เป็นบทบรรณาธิการ บทความประจำและลีลาการแสดงความคิดเห็น กล่าวคือ บทบรรณาธิการ แบ่งย่อหน้าน้อยกว่าบทความประจำทำให้มีลักษณะเป็นทางการมากกว่า ในขณะที่บทความประจำมีจำนวนย่อหน้ามากและบางย่อหน้ามีเพียงประโยคเดียว จึงทำให้การขึ้นย่อหน้าแต่ละครั้งเหมือนการพูดคุยโต้ตอบในลักษณะบทสนทนาที่สื่อทางเดียวและทำให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนมกับผู้อ่าน รูปประโยคของบทบรรณาธิการยาวกว่าซับซ้อนกว่าและมีการเชื่อมโยงความมากกว่าบทความประจำ แม้จะมีหน่วยเชื่อมและการเชื่อมโยงแสดงความสัมพันธ์ของประโยคในลักษณะเดียวกันอันเป็นผลให้บทบรรณาธิการมีลักษณะภาษาเขียนส่วนบทความประจำมีลักษณะภาษาพูดมากกว่า ตลอดจนการใช้รูปแทนคำสรรพนามซึ่งบทบรรณาธิการจะใช้เพียงรูปเดียวคือสรรพนามบุรุษที่ 1 พหูพจน์ “เรา” เป็นรูปแทนที่เป็นช่องทางพูดกับผู้อ่านและแสดงความเป็นพวกเดียวกับผู้อ่านแต่ในขณะเดียวกัน “เรา” ก็เป็นเสียงของหนังสือพิมพ์ทั้งฉบับและแสดงความเป็นกลางของหนังสือพิมพ์มากกว่ารูปแทนสรรพนามบุรุษที่ 1 “ผม” ของบทความประจำที่แสดงตัวตนของผู้เขียนชัดเจน ทำให้เกิดความใกล้ชิดกับผู้อ่านเหมือนบทสนทนา ลักษณะลีลาภาษาเฉพาะของบทบรรณาธิการและบทความประจำที่กล่าวมานั้นก็เพื่อให้บทบรรณาธิการเป็นทางการ เรื่องหรือเหตุการณ์ที่กล่าวจริงจัง น่าเชื่อถือ เกิดระยะห่างกับผู้อ่าน ในขณะที่บทความประจำจะมีลักษณะตรงข้าม เป็นภาษาพูด ทำให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนม ไม่เป็นทางการ เป็นการใช้ภาษาและวิธีการที่ต่างกันตามรูปแบบเพื่อนำไปสู่จุดประสงค์เดียวกันคือชักจูงผู้อ่านให้คล้อยตามความคิดเห็นของผู้เขียนเป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้วิจัยสังเกตว่าข้อมูลในหนังสือพิมพ์ส่วนหนึ่งมีเนื้อหาของบทความที่เป็นเรื่องเดียวกัน แต่แสดงความคิดเห็นทั้งเหมือนกันและต่างกันซึ่งจะทำให้ลักษณะภาษาเหมือนหรือต่างกันไปด้วย น่าจะมีการศึกษาวิจัยลักษณะภาษาและกลวิธีการเสนอเนื้อความที่เป็นเรื่องเดียวกันหรือเหตุการณ์เดียวกันว่าเหมือนหรือต่างกันอย่างไร
2. งานวิจัยนี้ศึกษาลักษณะภาษาของบทความแสดงความคิดเห็นในหนังสือพิมพ์ แต่ยังไม่มีการศึกษาภาษาของการแสดงความคิดเห็นจากสื่อหรือสิ่งพิมพ์อื่น ควรศึกษาว่าจะมีลักษณะหรือกลวิธีการแสดงความคิดเห็นเหมือนหรือต่างกันหรือไม่
3. ศึกษาลักษณะทางภาษาและกลวิธีการพูดแสดงความคิดเห็นว่ามีลักษณะเหมือนหรือแตกต่างจากการเขียนแสดงความคิดเห็นหรือไม่อย่างไร